

kraft. Skal det for alvor lykkes os at komme illegal arbejdskraft til livs, er vi også nødt til at kigge på, hvad der er af andre niches, hvor man på en eller anden måde kan finde ud af at få illegal arbejdskraft herop under dække af forskellige gode undskyldninger.

Lad mig sige med det samme: Vi er utrolig optaget af, at lige så vel som vi gerne ser, at danske unge kan tage til udlandet i praktik, lige så optaget er vi af at tage unge fra andre lande her til landet i praktik. Jeg tror, det er godt, og jeg tror faktisk også, det giver mange unge en fantastisk god vinkel på deres uddannelse, så det er ikke dem, vi på nogen måde ønsker at komme efter, tværtimod. Men når vi pludselig ser, at det for en stor dels vedkommende bliver til organiseret kriminalitet, er vi nødt til at sige, at det kan, og det vil vi i hvert fald ikke fra Socialdemokratiets side medvirke til.

Lad os prøve at kigge lidt på, hvad der er sket. Bare i de sidste 8 år er der sket en stigning i antallet af unge, der kommer til landet i praktik, på over 350 pct. Det er en stor stigning, og den virker måske lidt interessant set i forhold til f.eks. bare ét område som det sønderjyske, hvor man har et projekt kørende, nemlig Projekt Landbrug, og hvor man i månedsvis kan lede med lys og lygte efter bare én enkelt praktikplads til en dansk ung. Det kan være inden for svineavl, og det kan være inden for andre områder, men vi har en konkret sag på svineavlsområdet, hvor man kan se, at i den samme periode er der givet tilladelse efter tilladelse til at tage udenlandske praktikanter ind. Det kan godt virke provokerende, og jeg tror i øvrigt også, det betyder, at der er en del danskere, der har svært ved at have forståelse for, at vi tager unge fra andre lande ind. Vi er kedede af, hvis den forståelse ikke er til stede, og derfor vil jeg sige, at for os er det afgørende, at vi sikrer, at de, der kommer her, er i en reel uddannelsesperiode og kommer i reel praktik.

Kl. 16.25

Hvad er det så, der sker en gang imellem? Hvad er det, der sker for ofte? Jeg tror faktisk, det er meget gennemorganiseret kriminalitet. Det er selvfølgelig en påstand, men det er sådan, at de unge, der er kommet herop, og som er taget i at være her uden egentlig at være i praktik, kommer og fortæller: Vi skal lægge 2.500 US-dollars, af dem bliver rejsen så betalt, og af dem betaler vi også 300 kr. til en uddannelsesinstitution – ikke en, vi nogen sinde har været på, ikke en, vi nogen sinde har haft tilknytning til, men

det er uddannelsesinstitutionernes måde at overleve på. Formedelst 300 US-dollars udsteder de så uddannelsesbeviser på, at vi hører til dér, og så kan vi få vores sag til at køre stille og roligt. Vi kan få lov til at komme her til landet, og vi tjener faktisk temmelig godt ved at gøre det.

Hvad er det så, der sker, når de kommer og søger? Ja, det er jo altså, at i Udlændingestyrelsen kan man sidde med noget, der ser godt nok ud som et uddannelsesbevis. Desværre må vi så sige, at her knækker kæden igen, for man har fat i nogle arbejdsgivere, som ikke ønsker at have unge i praktik, men ønsker at have billig arbejdskraft til rådighed. Vi ser, hvordan unge kommer derud og laver noget helt andet, og jeg vil godt sige, at lige så vel som vi er optaget af, at unge danskere, der er ude i praktik, naturligvis skal bruge deres praktikperiode til at lære det, der ligger inden for deres fag, nøjagtig på samme måde må vi også kunne stille krav om, at der er styr på, tjek på, at de unge, der kommer fra udlandet, får en uddannelsesplan, der bliver fulgt og også fungerer efter hensigten.

Det, vi så ser, er, at adskillige af de mennesker søger om at få forlænget praktikperioden. For os at se skal en praktikperiode køre efter helt klare retningslinjer, og der skal foreligge en særlig ekstraordinær situation, for at man kan få den forlænget; det kan være sygdom eller andet, og det er ikke det, vi synes er galt. Men det kan ikke være rigtigt, at man skal have mulighed for bare at kunne få perioden forlænget, og vi ser ydermere den praksis, at når man har fået den forlænget for en periode, er man klar over, hvor lang tid det tager at få en ny forlængelse. Så søger den unge igen, og så længe man har en ansøgning liggende, så længe bliver man her.

Det er vores bevæggrund for at sige: Vi må have sikkerhed for, hvornår den unge rejser ind; vi må have sikkerhed for, hvor den unge opholder sig, mens vedkommende er i landet; vi må have sikkerhed for, hvornår den unge rejser ud, og medmindre der er særlige forudsætninger, ønsker vi ikke, at den unge rent faktisk kan få forlænget sit ophold. Der er ufattelig meget, som til trods for et regelsæt, som overordnet egentlig ser godt nok ud, men altså ikke fungerer godt nok i praksis, trænger til at blive rettet op.

Jeg vil glæde mig over, at fru Irene Simonsen siger, at man fra Venstres side mener, regelsættet er godt nok, men at reglerne selvfølgelig skal følges. Jeg tager det egentlig som et positivt tilsagn om, at der er noget, vi kan arbejde videre